

Wado karate en Jiu-jitsu

Wanneer je de voorgeschiedenis van het wado karate kent, dan zul je ongetwijfeld weten dat het Wado karate mede gebaseerd is op het jiu-jitsu.

De maker van het Wado karate Hironori Otsuka gebruikte o.a. zijn kennis van het Shindo Yoshin Ryu jiu-jitsu om te komen tot zijn systeem.

Ook de originele naam die hij gebruikte om zijn stijl te registreren namelijk " Wado Ryu jiu-jitsu kenpo " geeft aan dat het jiu-jitsu een belangrijke factor was.

In die tijd was er veel politieke druk vanuit de overheid ten opzichte van de diverse vechtsystemen, men wilde dit in goede banen leiden. Dus werd er besloten dat iedereen (alle groepen) met een eigen vechtsysteem zich moest registreren en een gedegen plan " Curriculum" moest aanbieden.

Ook Hironori Otsuka moest hieraan voldoen, en om een goede naam die de lading dekte te registreren, dat viel niet mee. Bovengenoemde naam was niet de enige naam die Otsuka wilde gebruiken.

Note: lees hieronder een stukje uit een interview dat hironori Otsuka gaf.

Toen Tode (karate) erg populair werd na 1921, begon ik ook deze kunst te bestuderen. Ik concentreerde mij vooral op de echtheid van de Japanse martiale art en bracht het in het Jiu-jitsu kempo, wat ik niet kon gebruiken gooide ik weg.

Kumite Gykunage, Idori, Tachiai, Tanto dori en Shinken shiraha dori zijn ontstaan in dit proces.

In 1929 of 1930 werd de Japan Sociëteit voor oude vechtkunsten opgericht. Onze school nam deel aan deze Sociëteit als Wado Ryu Karate Do. Dit was tevens de eerste karate school met een eigen naam.

Ieder jaar werd er een martial art festival georganiseerd op de Butokuden in Tokyo natuurlijk speciaal om de martial art te promoten

Het festival in 1938 focuste zich toe op leiding van iedere school, maar voor het karate was tot dan aan toe nog niets geregeld. Dus ik introduceerde Shiro Yoshitokai Akiyama de maker van het Shinto Yoshin Ryu samen met de door mij samengestelde karate stijl.

En zo was het Shinsu Wado-Ryu Karate Jitsu geboren

In die dagen gebruikte ik mijn huis in kashiwaga, shinjuku als een dojo zoals ik dat ook deed in Tokyo. Ik trainde de studenten van vele verschillende universiteiten, o.a. de Meiji Universiteit, de Tokyo Landbouw Universiteit enzovoort.

En zo kwam ook de originele naam van mijn school ter spraken. Het was Kihara die deze naam vertelde aan het bestuur van het eerder genoemde festival in Tokyo.

Na het festival was het Meester Gihachiro Kubo (de leider van de Yagyū Shinkage Ryu in de Tosa clan) die mij adviseerde om het volgende te gebruiken. Shinshu of Wa wat staat voor Japan en zo ontstond de naam Wado-Ryu.

Na het lezen van bovenstaande geeft het toch te denken waarom we dan in het huidige Wado karate zo weinig van het Jiu-jitsu terug zien.

Hieronder volgt een mogelijk uitleg waarom een en ander is zoals het is. De juistheid van mijn betoog kan ik niet op alle fronten staven, om de doodeenvoudige reden dat hier niet of nauwelijks iets over gepubliceerd is. Ook wil ik mij in het onderstaande verhaal beperken tot de Nederlandsche situatie, met af en toe een zijstap of verwijzing.

Allereerst moeten we even terug naar de begin jaren toen het Wado karate in Nederland geïntroduceerd werd. De eerste leraren die hier kwamen waren toen nog jong en achteraf gezien ook nog zeer onervaren.

Voor hen was de situatie totaal anders dan ze gewend waren, en terug luisterend naar de verhalen die zij zo nu en dan vertelden viel het leven voor hen niet echt

mee.

(lees o.a. het levens verhaal van Suzuki sensei). Ook is er een interview met Jiro Otsuka sensei (dat ik reeds eerder heb rond gestuurd) waarin hij verteld dat het hem zo'n twee jaar heeft geduurd om te wennen aan onze westerse mentaliteit.

Hij heeft het hier specifiek over de verschillen tussen Japan, Europa en Amerika.

En geeft dan als voorbeeld het volgende; In Japen doet met wat er gezegd wordt, men krijgt een opdracht en gaat gewoon beginnen te trainen. In Europa en Amerika, vraagt men eerst hoe!, wat! en waarom! voordat er getraind wordt.

Ook het overdragen van de diverse technieken was natuurlijk een groot probleem, de Japanners spraken nauwelijks engels, dus de communicatie ging met horten en stoten. Je begrijpt dat het praktisch onmogelijk was voor die Japanse leraren om de technieken tot op de bodem uit te leggen.

(op Youtube heb ik een paar filmpjes geplaatst, waarin Jiro Otsuka uitleg geeft.

Dat gaat in het Japans, Shumitshu sensei vertaalt het in het Engels en weer iemand anders vertaalt het weer in het Frans. Je snapt dat dit nooit goed kan gaan).

Note: kijk hiervoor maar even op de volgende link

<http://www.youtube.com/profile?user=KarateMasters#p/u/16/tJcbxkm7qfc>

Wanneer deze link niet direct werkt, kun je ook deze hele string kopiëren en plakken in je webbrowser.

Kort gezegd, de toenmalige leraren konden ook niet de diepte in, wanneer je het niet kunt uitleggen is het ook onmogelijk om tot overdracht van leraar naar leerling te komen.

Note: Ik ben er van overtuigd dat dit zeker geen onwil van deze leraren was.

Zij hebben vele zaken wel genoemd en proberen uit te leggen. Maar ook het, onbegrip aan de kant van de leerlingen speelt hier een grote rol.

Verder was er nog een hele grote storende factor in het spel, namelijk het volgende.

Toen het Wado karate in Nederland kwam, waren er al andere karate stijlen actief bezig om hun stijl te promoten. Zo waren daar het Shotokan, de Kyokushinkai en iets later het Goyu karate plus een paar kleine splinter stijlen die allemaal hun plekje wilde hebben.

Om het Wado karate te promoten werden er behoorlijke concessies gedaan. Men ging op de zelfde manier lesgeven zoals dat in de andere stijlen gedaan werd.

Je weet het wel, veel basis technieken heen en weer lopen, de kumite vormen werden aangepast en ook de kata's (die Otsuka sensei naar zijn idee had aangepast) werden bijna op de zelfde manier uitgevoerd als in de andere stijlen.

Vele Nederlandse Judo leraren waren plotseling ook karate leraar, en dit terwijl zij misschien op zijn hoogst maar tweejaar karateles hadden genoten.

Dit alles heeft niet bijgedragen tot de ontwikkeling van het Wado karate. En wanneer we nu kritisch kijken naar het heden, zien we dat er eigenlijk niet echt veel veranderd is. Vele leraren geven nog steeds les op de manier van toen en dit geldt ook voor de jongere generatie van nu.

De kennis van zaken is te weinig of ontbreekt zelfs geheel, zaken als mechanica, anatomie en het kijken naar, en voelen van, de tegenstander zijn vaak totale onbekende zaken voor hen.

Note: Het heen en weer lopen van de basistechnieken is echt iets dat ontstaan is in het karate. Deze manier van trainen komt in geen enkele ander budo-discipline voor. Natuurlijk moet er af en toe even heen en weer gelopen worden met een techniek als Junzuki etc. er moet tenslotte beoordeeld worden of de techniek goed uitgevoerd wordt of niet. Maar wanneer je tot op heden nog niet weet wat nou eigenlijk het nut is van een techniek als Junzuki, Gyakuzuki of Junzuki no tsukomi dan moet je toch

maar eens wat kritischer naar jezelf, maar ook naar je leraar kijken.

De karate technieken behoren veel meer in de vorm van applicaties getraind te worden. Wanneer je naar andere disciplines als Aikido, Jiujitsu of Judo kijkt, dan zie je niets anders dan het trainen van die zogenaamde applicaties.

En hier komt nu de titel van dit schrijven vandaan.

Doordat we niet trainen in de vorm van applicaties komen we ook niet toe aan die jiujitsu technieken. Maar ook niet aan andere zaken zoals Kuzuchi, Idori-kumite, shinken shirahadori enz.

Otsuka sensei paste de kata's aan naar zijn idee van functionaliteit, in zijn idee van de kata's zitten dus hier en daar zuivere Jiujitsu technieken verborgen.

Maar wanneer je deze niet ziet, is het ook niet mogelijk om de linken te zien, van de ene techniek naar de andere techniek.

Ook de technieken in de kata's behoor je als applicaties te trainen en niet als demonstratie.

Een kata is tenslotte een (mini) vechtsysteem en een kata is niet gemaakt om te tonen dat je het mooier loopt dan een ander.

Wado kata's zijn niet geschikt voor wedstrijden.

Zo zijn er o.a. in de volgende kata's jiujitsu technieken aanwezig Pinan Sandan, Yondan en Godan. Het is aan jou om te ontdekken waar deze technieken zich bevinden, of misschien moet jouw leraar dit maar eens aan jou vertellen.

Nou genoeg zo.

Mocht jij over deze zaken meer willen weten dan ben ik altijd bereid om hier nader uitleg aan te geven.

Ook kunnen leraren en assistenten altijd en vrijblijvend de maandelijkse bijeenkomsten van het Wado Collectief komen bezoeken. Alle aanwezige zijn altijd bereid om de discussie aan te gaan en willen graag een prettige samenwerking met iedereen hebben.

Rob van Leeuwen